

WWF Дунавско – Карпатска
програма България

Бул. "Цар Борис III"
№19Б, Ет. 4
Тел. (02) 950 50 41
Факс (02) 981 66 40
office@wwf.bg
http://wwf.bg

Изх №3082/14.12.2020 г.

До

Г-жа Мария Белова,
Председател на парламентарната комисия по земеделие и храни

Г-жа Ивелина Василева,
Председател на парламентарната комисия по околна среда и водите

Копие до:

Г-жа Десислава Танева,
Министър на земеделието, храните и горите

Емил Димитров,
Министър на околната среда и водите

СТАНОВИЩЕ

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за водите, внесен от Станислава Стоянова и група народни представители с № 054-01-100 /23.10.2020 г.

Уважаема г-жа Белова,
Уважаема г-жа Василева,
Уважаеми Госпожи и Господа,

WWF България **НЕ ПОДКРЕПЯ** предложените промени Закона за водите за регистрираните земеделски стопани за осигуряване на безвъзмезден достъп до 50 m³/ден вода, или повече, от повърхностни и подземни води.

Такава промяна би създавала реална предпоставка за нарушаване на водния баланс, деградиране на водните екосистеми и недостиг на вода за питейно-битово водоснабдяване, както и най-общо влошаване на уязвимостта на населението спрямо изразяващите се все по-негативни ефекти от климатичната криза.

WWF Дунавско – Карпатска
програма България

Бул. "Цар Борис III"
№19Б, Ет. 4
Тел. (02) 950 50 41
Факс (02) 981 66 40
office@wwf.bg
http://wwf.bg

Осигуряването на вода за населението в условията на значими промени в климата и проявление на дългосрочни периоди на засушаване е основен приоритет при управление на разпределението на водните ресурси. Предложените промени са широкомащабни и ще засегнат голяма част от територията на страната, като позволяването на водовземане в обем на 50 m³ на ден може да доведе до сериозен натиск върху водните ресурси в отделни части от територията на страната и да доведе до свръх експлоатиране и невъзможност за своевременно възстановяване на подземните водни ресурси вследствие на постоянно спадане на водните нива във водоносния хоризонт.

Поддържането на устойчиво използване на водите от подземни водни тела се гарантира от максимално допустимото експлоатационно понижаване на водното ниво в дадено подземно тяло, което само по себе си налага и регулярното му измерване. Изграждането на национална референтна пиезометрична мрежа за проучване и следене на количественото състояние на подземните водни тела е заложено като мярка за изпълнение в действащите ПУРБ и нейното прилагане ще даде ясна картина за динамиката на подземните води, и ще даде възможност за комплексна оценка на възможността за устойчиво експлоатиране на този ресурс при установен разрешителен режим.

1. Нецелесъобразност на предложените изменения и допълнения на Закона за водите.

Предложените промени са в противоречие с основната цел на Закона за Водите - да осигури интегрирано управление на водите в интерес на обществото и за опазване на здравето на населението, както и да създаде условия за осигуряване на достатъчно количество и добро качество на повърхностните и подземните води за устойчиво, балансирано и справедливо водоползване (чл. 2 (1)).

Конкретните мерки за постигане на основната цел в Закона са:

- А) Предотвратяване влошаването, както и опазване и подобряване състоянието на водните екосистеми, на пряко зависимите от тях сухоземни екосистеми и влажни зони;*
- Б) Насърчаване на устойчивото използване на водите чрез дългосрочно опазване на наличните водни ресурси.*

По отношение горното, Законът за водите напълно кореспондира с изискванията на Рамковата Директива за Водите 2000/60/ЕО (РДВ). Приетите програми от мерки в изпълняващите се към момента Планове за управление на речните басейни 2016 – 2021 г., дават ясна конкретика за предприемането на необходимите стъпки за осигуряване на достатъчни по количество и качество води и тяхното дългосрочно опазване.

По отношение на повърхностните води проблемът е сериозен и голям:

- Трудностите в регулирането на речния отток вследствие на пространственото и времево изменение на количеството на валежите, води до значителни проблеми в осигуряването на достатъчно вода за населението за някои части от страната;

WWF Дунавско – Карпатска
програма България

Бул. "Цар Борис III"
№19Б, Ет. 4
Тел (02) 950 50 41
Факс (02) 981 66 40
office@wwf.bg
http://wwf.bg

- Към момента няма разработена и утвърдена от Министъра на околната среда и водите методика за определяне на минимално допустим отток в реките (чл. 135 (1) от ЗВ);
- До приемане на методика оттокът се определя като 10 на сто от средно многогодишното водно количество, но не по-малко от минималното средно месечно водно количество с обезпеченост 95 на сто към точката на всяко съоръжение за регулиране на оттока или за водоземане;
- Настоящият подход и методика не дава добри резултати по отношение на постигането на целите на РДВ за постигане на добро екологично състояние към 2027 г.;
- За голяма част от реките в България няма изградени достатъчно на брой хидрометрични станции, които да дават надеждни данни за протичащите водните количества;
- В действащите ПУРБ 2016 – 2021 г. е отчетена загуба на вода в размер на 70% в хидромелиоративните системи, което е недопустим разход на вода и показва лошо управление на водните ресурси;
- Съгласно РДВ е установена рамка за опазване на повърхностните и подземни води, която насърчава устойчивото използване на водите на база дългосрочно опазване на наличните водни ресурси, за осигуряването на достатъчно количество повърхностни и подземни води с добро качество, необходими за устойчивото, балансирано и равномерно използване на водите и опазване на околната среда;
- В Рамковата директива за водите има въведени основни мерки, които налагат контрол върху водочерпенето на пресни повърхностни и подземни води, чрез установяване на разрешителен режим;
- Следва да бъде разгледан и кумулативния ефект на подобно водоземане в размер на не повече от 50 m³ от множество ползватели. На практика безконтролно изземване на води може да доведе до практическа липса на вода в долните течения на реките, водещо до понижение на водоносния хоризонт на подземните води;
- Цялостният преглед на законодателната рамка в областта на водите, показва, че тя се нуждае от преразглеждане, за да се превърне в инструмент за справяне с последиците от изменението на климата. Макар някои законодателни и стратегически документи на национално ниво, като ПУРБ и ПУРН, да отчитат изменението на климата, основният документ за водния сектор, а именно Законът за водите, е дълъг, подробен и често не препраща към други сектори и цели. Липсва му необходимата гъвкавост, за да е в състояние да отговори на динамичните разбирания за изменението на климата и неговите въздействия. Освен това, ролите

WWF Дунавско – Карпатска
програма България

Бул. "Цар Борис III"
№19Б, Ет. 4
Тел. (02) 950 50 41
Факс (02) 981 66 40
office@wwf.bg
http://wwf.bg

и отговорностите по отношение на адаптацията към изменението на климата все още не са изяснени. Отрасловите нормативни уредби не предвиждат конкретни разпоредби свързани с изменението на климата, което също се явява административна пречка

Извод: Горните аспекти, водят до проблем при правилната оценка на възможния обем вода (ресурс), който може да бъде изнет от речното течение без това да доведе до влошаване на екологичното състояние (по параметър количество).

В общия случай минимално допустимият отток е сериозно подценен и не отчита натиска следствие на промените в климата.

WWF препоръчва, цитираните предложения да бъдат взети предвид, както от представителите на парламента, така и от ресорните органи и да бъдат цялостно реализирани, което да доведе до постигане целите на РДВ и Закона за водите.

2. Предложенията за изменение и допълнение на Закона за водите не съответстват на Конституцията на Република България.

- **Съгласно Чл. 15 от Конституцията:**

„Република България осигурява опазването и възпроизводството на околната среда, поддържането и разнообразието на живата природа и разумното използване на природните богатства и ресурсите на страната.“

- **Съгласно Закона за водите:**

„Чл. 1. Този закон урежда собствеността и управлението на водите на територията на Република България като общонационален неделим природен ресурс и собствеността на водно стопанските системи и съоръжения.

Чл. 2. (1) Целта на закона е да осигури интегрирано управление на водите в интерес на обществото и за опазване на здравето на населението, както и да създаде условия за:

1. осигуряване на достатъчно количество и добро качество на повърхностните и подземните води за устойчиво, балансирано и справедливо;

Чл. 2а. (1) Целта по чл. 2 се постига при спазване на следните принципи:

1. признаване на водите като жизненоважен ресурс и общо наследство, което се опазва и защитава.“

- Както посочваме в точка 1, с предвидените изменения на закона се дава възможност за ползване на водни ресурси, без никакво разграничаване на капацитета на отделните водоизточници и ефекта на предвиданото ползване върху тяхното състояние. Тук е необходимо изрично да посочим, че законът не предвижда приемането на подзаконов акт, чрез който с конкретни качествени и количествени критерии на водоползването и като се вземе предвид състоянието на водоизточника, да се обезпечи изпълнението на конституционното задължение за разумно използване на водите. Следователно, това конституционно задължение следва да бъде обезпечено с правни разпоредби в Закона за водите:

WWF Дунавско – Карпатска
програма България

Бул "Цар Борис III"
№19Б, Ет 4
Тел. (02) 950 50 41
Факс (02) 981 66 40
office@wwf.bg
http://wwf.bg

- В мотивите на вносителите на законопроекта за изменение и допълнение на Закона за водите, отпадането на разрешителния режим за водоползване от регистрирани земеделски стопани и конкретните количества допустими за свободно ползване от тях, са мотивирани със средните норми за напояване на култури и насаждения. В същото време, в мотивите липсва каквато и да е аргументация по отношение капацитета на водоизточниците да поемат предвижданите обеми на свободно водоползване, с което да се гарантира изпълнението на конституционното задължение за държавата по чл. 15 на Конституцията за **разумно** ползване на водните ресурси на страната;

Изводи: *От изложените правни разпоредби е безспорно ясно, че задължението за държавата въведено с чл. 15 на Конституцията, по отношение водите, като елемент на околната среда и природно богатство и ресурс, се изпълва със съдържание и се обезпечава с целите заложен в Закона за водите и разпоредбите на този закон, приети в изпълнение на заложените цели.*

Поради изложените причини твърдим, че приемането на промените в Закона за водите по начина предложен от вносителите на законопроекта, ще е в противоречие с чл. 15 от Конституцията.

3. Процедурата за приемане на ЗИД на ЗВ се извършва в нарушение на изискванията на Директива 2001/42/ЕО на ЕП и Съвета относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда.

От WWF твърдим, че преди приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Закона за водите от Народно събрание на Република България, този законопроект следва да бъде подложен на Екологична оценка на основание чл. 3, параграф 2, а) на Директива 2001/42/ЕО.

Мотивите ни за това твърдение излагаме в детайли:

3.1. План и програма по смисъла на Директива 2001/42/ЕО

- Законът за водите представлява „план и програма“ по смисъла на чл. 2а на Директива 2001/42/ЕО, следвайки съдържанието на разпоредбата на директивата – той се приема от национален орган, какъвто е Народното събрание, в законодателна процедура определена от чл. 84, ал. 1 от Конституцията и Правилника за организацията и дейността на Народното събрание и се приема в изпълнение на чл. 15, чл. 55 и други разпоредби на Конституцията. Съгласно текста от основното тяло на чл. 2а на Директива 2001/42/ЕО, всяка промяна на Закона за водите, също представлява „план и програма“ по смисъла на директивата.

WWF Дунавско – Карпатска
програма България

Бул "Цар Борис III"
№19Б, Ет 4
Тел (02) 950 50 41
Факс (02) 981 65 40
office@wwf.bg
http://wwf.bg

Фактът, че Закона за водите е законов акт, не само не е пречка този закон или негови изменения и допълнения да се определят за „план и програма“ по смисъла на директивата, но и с оглед посоченото в предходните редове, е безспорен аргумент да се определят, като такива. В допълнение, Съдът на ЕС нееднократно е посочвал, че понятието „планове и програми“ може да обхваща законови и подзаконови актове. *(За справка т. 52 от Решение на Съда на ЕС (втори състав) от 27 октомври 2016 година по Дело C-290/15, т. 60 от Решение на Съда на ЕС (втори състав) от 7 юни 2018 година по Дело C-671/16);*

- Законът за водите не попада в изключенията по чл. 3, параграф 8 на Директивата, съгласно която разпоредба, плановете и програмите, чиято единствена цел е да обслужват националната отбрана или гражданско извънредно положение и финансови или бюджетни планове и програми, са изключени от регулаторния режим на директивата. Въз основа на изложеното, Законът за водите и негови изменения и допълнения, представляват „план и програма“ по смисъла на Директива 2001/42/ЕО;
- Съгласно чл. 3, параграф 2, а) на Директива 2001/42/ЕО, на екологична оценка се подлагат плановете и програмите, които се изготвят за селското и горското стопанство, риболова, енергетиката, промишлеността, транспорта, управлението на отпадъците, далекосъобщенията, туризма, градско и териториално планиране или земеползване и които определят рамката за даването на съгласие за бъдещо развитие на проектите, изброени в приложения I и II към Директива 85/337/ЕИО. Водите, като природен ресурс и един от основните компоненти на околната среда имат значение за развитието на всички сектори посочени в чл. 3, параграф 2, а) на Директива 2001/42/ЕО, респективно Закона за водите и негови промени, се изготвят за всички сектори посочени в разпоредбата на директивата. Следователно за Закона за водите и за конкретния законопроект за изменението и допълнението му, е налична първата предпоставка посочена в чл. 3, параграф 2, а) на Директивата;
- Наповяването на земи, представлява проект посочен в точка 1 (в) от Приложение II на официалното съдържание на български език на Директива 2011/92/ЕС, относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, заменила Директива 85/337/ЕИО. Наповяването на земи е и проект посочен в т. 1, в) от Приложение № 2 към чл. 93, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за опазване на околната среда, с който закон съгласно § 2.г от Допълнителните разпоредби към него се създава транспозиция на Директива 2011/92/ЕС, изменена с Директива 2014/52/ЕС;
- За правилно разбиране на втората предпоставка в разпоредбата на чл. 3, параграф 2, а) на Директивата – „определят рамката за даването на съгласие за бъдещо развитие на проектите, изброени в приложения I и II към Директива 85/337/ЕИО“, следва да бъде съобразена с практиката на Съда на ЕС. В т. 53 от Решение на Съда на ЕС (втори състав) от 7 юни 2018 година по Дело C-671/16, Съдът посочва: („На второ място, що се отнася до въпроса дали обжалваният акт определя рамката за даване на съгласие за бъдещо развитие на подобни проекти. Съдът вече е постановил, че понятието „планове и програми“ се отнася до всеки акт, който, като определя

WWF Дунавско – Карпатска
програма България

Бул. "Цар Борис III"
№19Б, Ет. 4
Тел. (02) 950 50 41
Факс (02) 981 66 40
office@wwf.bg
http://wwf.bg

правила и процедури за контрол, приложими за съответния сектор, установява съществена съвкупност от критерии и подробни правила за разрешаването и осъществяването на един или повече проекти, които могат да имат значително отражение върху околната среда (решение от 27 октомври 2016 г., D'Oultremont и др., C-290/15, EU:C:2016:816, т. 49 и цитираната съдебна практика).

3.2. Планове и програми на малки площи на местно ниво и незначителни изменения на плановете и програмите

- С разпоредбата на чл. 3, параграф 3 на Директива 2001/42/ЕО, се създава изключение от регулацията по чл. 3, параграф 2, а) на Директивата, с която плановете и програми, които определят използването на малки площи на местно ниво, както и незначителните изменения на плановете и програмите, се подлагат на екологична оценка, само ако държавите-членки определят, че е вероятно те да имат съществени последици върху околната среда. При наличие на посочените в тази разпоредба на Директивата изключения, следва да се извърши преценка за необходимостта от провеждане на екологична оценка. По отношение чл. 3, параграф 3 на Директива 2001/42/ЕО в диспозитива на Решението по Дело С-444/15, Съдът на ЕС постановява: 2) Член 3, параграф 3 от Директива 2001/42 във връзка със съображение 10 от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че съдържанието се в посочения параграф понятие „малки площи на местно ниво“ трябва да се определи въз основа на размера на засегнатите площи при следните условия:

– планът или програмата е изготвен(а) и/или приет(а) от местен орган, а не от регионален или национален орган, и

– в границите на териториалната компетентност на местния орган въпросните площи трябва да бъдат пропорционално малки по големина спрямо обхвата на тази териториална компетентност.

Законът за водите и негови изменения и допълнения се приемат от национален орган – Народно събрание на Република България и следователно не се отнася за малки площи на местно ниво. С предвижданите изменения на Закона за водите, се цели да се даде възможност за многократно по-голям обем на свободно ползване на водни ресурси за нуждите на селското стопанство, спрямо обема на свободно ползване от физически лица, регулиран в настоящите разпоредби на Закона и следователно ЗИД на ЗВ не може да се определи, като незначително изменение на Закона.

- Съгласно чл. 4, параграф 1 на Директива 2001/42/ЕО, екологичната оценка предвидена в член 3, се извършва по време на подготовката на даден план или програма и преди приемането им или внасянето в законодателна процедура.

Изводи: *С предвижданията на ЗИД на ЗВ се установява съществена съвкупност от критерии и подробни правила, които способстват проекти посочени в точка 1 (в) от Приложение II на Директива 2011/92/ЕС да бъдат определяни за допустими и в следствие разрешавани от органите по околна среда, само на основание предвижданите нови разпоредби на този закон и по този начин със законопроекта се*

WWF Дунавско – Карпатска
програма България

Бул "Цар Борис III"
№19Б, Ет. 4
Тел (02) 950 50 41
Факс (02) 981 66 40
office@wwf.bg
http://wwf.bg

определя рамката за даване на съгласие за бъдещо развитие на проекти, изброени в приложение на II на Директива 2011/92/ЕС.

4. Мотивите на МЗХГ по отношение на ЗИД на ЗВ, е несъстоятелно спрямо общите нужди за ползването водните ресурси и справяне с предизвикателствата от изменението на климата. Необходимо е да се работи много по-активно с останалите органи за намиране на устойчиви решения.

Рамковата директива за водите е първият документ на ЕС, който възприема осезаемо различен подход и ново отношение към водните ресурси. Директивата изисква от държавите-членки да приложат интегриран и цикличен подход на управление на водните ресурси, с цел тяхното съхраняване за бъдещи поколения. Цикличният подход предвижда редовен преглед на напредъка и адаптация на мерките, както и подходящи актуализации. Това гарантира уместно и навременно съобразяване на ефектите от изменението на климата.

Именно заради горното е необходимо налагането на ефективен дългосрочен мониторинг (който дава възможност да се идентифицират сигналите за изменение на климата и да се реагира своевременно). Непрекъснато трябва да се подлага на оценка на вероятното допълнително въздействие на изменението на климата върху съществуващ антропогенен натиск, както и използване на тази информация в разработването на мерки (особено за предлагане на мерки с дълъг проектен живот на действие).

По този начин документът изисква от държавите-членки най-малкото да демонстрират ясно, как прогнозите за изменението на климата са взети предвид при оценката на влиянията и въздействията в програмите за мониторинг и при избора на мерки. За съжаление, България е отразила частично тези изисквания и към настоящия момент изпитва трудност в преценките на правилните мотиви и решения, видно и от ЗИД на ЗВ.

За да се преодолеят предизвикателствата с недостига на вода, освен прилагане на законодателството и постигане на целите на Закона и европейските директиви с редно да се вземе предвид следното:

- Още през 2007 г. в свое съобщение (СОМ (2007) 414), ЕК поставя рамката какво е необходимо да се предприеме от държавите членки, за да се предизвикателствата, свързани със засушаването и недостига на вода, като излага няколко варианта на политики за справяне с проблема от недостиг на вода. Посочените в Съобщението мерки представляват важен инструментариум за противодействие, предвид голямата вероятност за настъпване на негативни събития в резултат на изменението на климата;
- Горцитираният документ призовава за промяна в парадигмата - от управление на кризите към управление на риска от засушаване. Подчертава необходимостта от

WWF Дунавско – Карпатска
програма България

Бул "Цар Борис III"
№19Б Ет. 4
Тел (02) 950 50 41
Факс (02) 981 66 40
office@wwf.bg
http://wwf.bg

проучване на всички възможности за подобряване на ефективността, преди да се разглеждат вариантите за увеличение на водоподаването. Съобщението също така набляга върху неизползвания потенциал за прилагане на мерки за ефективно водопотребление в сектори като селското стопанство, промишлеността, селищните мрежи, сградите и производството на енергия. Документът заявява, че разработването на политики следва да се извършва въз основа ясна йерархия на водоснабдяването, която е установена по силата на приобщаващ подход. По-конкретно, Съобщението на ЕК предлага доброволни мерки за справяне с недостига на вода и засушаването, препоръчва разработването на планове за управление на засушаването и всеобхватна европейска стратегия за засушаването и коментира създаването на Европейска обсерватория по засушаването. България е имала достатъчно време и средства, за да преодолее днешните проблеми и да постигне целите на ЕС, но за съжаление отново страната е неподготвена, а хората и бизнеса са потърпевши:

- Адресирането на недостига на вода, освен че трябва да е насочено към Закона за водите, следва да се има предвид, че основният законодателен акт в областта на хидромелиорациите е Законът за сдруженията за напояване, който урежда тяхната структура и дейност. Сдруженията отговарят за експлоатацията и поддръжката на хидромелиоративната инфраструктура, изграждането на нови системи и съоръжения за напояване и отводняване, предлагането и разпределението на вода за напояване, в т.ч. и справяне с предизвикателствата с изменение на климата и т.н. Необходима е цялостна преработка на този закон, така че той да отговаря на съвременните предизвикателства.
- Във връзка горната точка, от WWF припомяме, че макар България да има Хидромелиоративната стратегия одобрена през 2016 г., то на тази стратегия не е извършвана Стратегическа екологична оценка. Документът идентифицира възстановяването на инфраструктурата за напояване и отводняване като основен приоритет и извършва анализ на сектора в контекста на средносрочното и дългосрочно изменение на климата. Съгласно тази Стратегията, хидромелиоративна инфраструктура следва да бъде модернизирана, което би я превърнало в критичен фактор за намаляване на климатичните рискове по отношение на производителността, устойчивото земеделие и управлението на сектор земеделие, превръщайки се в инструмент за справяне с продължителните периоди на засушаване, в съчетание с все по-чести и по-тежки наводнения;
- В България липсва законодателство, което да урегулира събирането на дъждовна вода и повторното използване на водите. И двете теми са посочени като „най-приоритетна област“ в Стратегическия план за изпълнение на Европейското партньорство за иновации (ЕПИ) в сферата на водите, както и като и са заложиени като „конкретна цел“ в Работния план. Възможност, която законодателният орган у нас, веднага трябва да вземе предвид, ако желае да постигне цялостни и устойчиви решения:

WWF Дунавско – Карпатска
програма България

Бул "Цар Борис III"
№19Б, Ет. 4
Тел (02) 950 50 41
Факс (02) 981 66 40
office@wwf.bg
http://wwf.bg

- РДВ изхожда от основния принцип, че „водата не е обикновен търговски продукт, а по-скоро наследство, което трябва да бъде опазвано, защитавано и третирано като такова“. Поради това, при разработването на Националната стратегия за адаптация към изменението на климата, се изиска анализ не само на водностопанските системи, но също природните водни системи, които следва да се вземат предвид в другите цели и стратегически планове.
- Изготвянето на задълбочен анализ по отношение на ефективността на използваните води за напояване и съответния добив от напояваните култури. Възможно решение по места е, да се отглеждат култури, които се нуждаят от по-малко вода. Това е напълно в синхрон в Националната стратегия за адаптация на България (ресор Земеделие), и е първото и най-бързо решение, което може да бъде въведено в кратък срок и с минимални средства, което да подкрепи земеделските производители, така че те да минимизират своите производствени загуби;
- Необходимо е да се предложат земеделски икономически алтернативи за увеличаване на използването на многогодишни култури, които са по-устойчиви на екстремни климатични условия, които допълнително имат и способността за намаляване на силата на ерозията на дъждовете, ако почвената повърхност е покрита със такива земеделски култури;
- Смяна на обработка на почвата от орно в безорно земеделие („no-till“ - с минимално въздействие върху почвената повърхност) може да подобри способността на почвата да задържа вода, нейната аерация, способността за инфилтрация, затопляне, изпарение и т.н.. Този модел на почвообработката може да намали нуждата от вода с до 60%, а също да помогне за увеличаването на плодородието на почвата тъй като намалява ерозията и увеличава натрупването на на хумуса. Такава мярка, би има цялостен ефект върху огромни площи с недостатъчно и тогава, можем да кажем, че интервенцията от страна на държавата е довела до решаване на проблема с поне 60%.
- В дългосрочен аспект е задължително да се разглеждат и оценяват варианти за модернизация и промяна на хидромелиоративната инфраструктура и въвеждането на иновативни технологични методи за напояване, при които загубите на вода е незначително, например: (автоматизирано капково напояване, регулирано от влажността на почвата), които иновации са в състояние да максимизират ефекта на подаваната за напояване вода, а от там и осигуряването на ресурс за повече земеделски производители);

Изводи: *За справяне с предизвикателствата, правната рамка би могла да предвиди: Събиране на дъждовна вода и повторно използване на пречистени води за районите с риск от недостиг на вода.*

Максимално задържане и оползотворяване на отпадъчната и дъждовна вода от поземлени имоти с цел намаляване на претоварването на канализационните системи в населените места, както и на водните обекти при точковото заустване от канализационните мрежи на населените места.

WWF Дунавско – Карпатска
програма България

Бул. "Цар Борис III"
№19Б, Ет 4
Тел (02) 950 50 41
Факс (02) 981 66 40
office@wwf.bg
http://wwf.bg

Разработване на нормативна уредба, която е съобразена със спецификите на района и това дали климатичните промени увеличават рисковете или не.

Разработване и прилагане на адаптивни и устойчиви еко-ефективни системи и технологии във водния сектор, които да са адаптивни и устойчиви по отношение на климатичните промени;

Въз основа на изложеното, преди приемането на законопроекта за изменение и допълнение на закона от Народното събрание, той следва да бъде подложен на Екологична оценка на основание чл. 3, параграф 2, а) на Директива 2001/42/ЕО, с изготвяне на екологичен доклад по чл. 5 на Директивата.

Въпреки, че Министерство на околната среда и водите е изразило становище в процедурата за промяна на Закона за водите, този орган не е обърнал внимание на законодателя, че е необходимо законопроекта да бъде внесен официално в министерството и Министерът да се произнесе в съответствие с Директива 2001/42/ЕО и релевантните разпоредби на Закона за опазване на околната среда.

Приемането на законопроекта без извършване на Екологична оценка, ще е в нарушение на правото на Съюза. Последното, освен пораждаването на негативи за държавата с евентуална наказателна процедура от страна на ЕК, не съответства и на задължението валидно и за законодателя в обхвата на неговите правомощия, въведено с разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от Конституцията - Република България участва в изграждането и развитието на Европейския съюз.

Изразявайки нашата загриженост за опазване на водните ресурси и ефективното им използване, WWF България не подкрепя така направените предложения за изменения, което е в противоречие с устойчивото, балансирано и дългосрочно използване на водите.

За допълнителна информация, моля да се обръщате към:

Добромир Добринов.

Старши експерт природозащитно законодателство, WWF България.

Моб.0897811234, email:ddobrinov@wwf.bg

С Уважение,

Веселина Кавръкова
Директор, WWF България